

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/880/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124285431
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124285431.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Krajinská 2954/32, 921 01 Piešťany, IČO: 36 234 176 , v právnom zastúpení: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom advokátskej kancelárie 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E. F., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom exekútorského úradu G. X, XXX XX E. B. E. F., IČO: 31 115 969, pod sp. zn. 171EX 163/24, o vymoženie sumy vo výške 5 787,39 EUR s príslušenstvom, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/880/2024 zo dňa 13.08.2024, takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/880/2024 zo dňa 13.08.2024 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 13.08.2024 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 21Ek/880/2024, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 136,98 EUR a povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v odôvodnení uznesenia uviedol, že exekučné tituly, na podklade ktorých sa vedie toto exekučné konanie voči povinnému spĺňajú všetky náležitosti ustanovené Exekučným poriadkom a na margo nesprávností súdnych rozhodnutí uviedol, že exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Súd konajúc vyšším súdnym úradníkom poukázal na to, že preskúmvacia povinnosť exekučného súdu je zákonom stanovená ustanovením § 53 ods. 3 Exekučného poriadku len v prípade preskúmvania exekučných titulov - rozsudkov vydaných rozhodcovskými súdmi, resp. exekučných titulov, vydaných v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti súd konajúcim vyšším súdnym úradníkom ďalej uviedol, že výnimkou je taktiež hmotnoprávny prieskum platobných rozkazov vydaných vyššími súdnymi úradníkmi, resp. súdnymi tajomníkmi, a to na základe rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022 so zreteľom na dispozíciu právnej normy § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku. Súd konajúc vyšším súdnym úradníkom konštatoval, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie pred uplynutím 10-ročnej premlčacej doby. Súd konajúc vyšším súdnym úradníkom sa vysporiadal aj s námietkami povinného, ktoré sa týkajú spôsobu vykonávania exekúcie súdnym exekútorom a uplatnených trov exekúcie súdneho exekútora. Na záver dal súd konajúc vyšším súdnym úradníkom povinnému do pozornosti úhrady, ktoré vykonal pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, pričom hneď v jej úvode uviedol, že podal žalobu na obnovu konania. Podľa povinného sa vyšší súdny úradník alibisticky

odvoláva na celý rad právnych noriem, ktoré podporujú trvanie exekúcie a nepochopiteľne sa odvoláva aj na vyjadrenie úžernickej protistrany, ktorá patrí medzi elitných úžerníkov v rámci SR. Povinný má za to, že súdny úradník nerešpektuje povinnosti súdu pri posudzovaní návrhu na vydanie platobného rozkazu voči osobe spotrebiteľa a úplne ignoruje povinnosti súdu pri ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany. Podľa povinného je nesporné, že spotrebiteľská zmluva má preukázateľne neprijateľné zmluvné podmienky aj vady, ktorých obsah nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Povinný je toho názoru, že súd nepristúpil k ochrane slabšej strany – spotrebiteľa v celom rozsahu, pretože nepodrobil zmluvnú dokumentáciu súdnej kontrole ani predbežnému právnemu posúdeniu, a ak by konal podľa zákonných ustanovení, určil by neprijateľné zmluvné podmienky za neplatné. Povinný nerozumie, prečo súd nepodrobil pred vydaním exekučného titulu zmluvu kontrole a prečo neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve. Povinný taktiež nerozumie tomu, prečo súd nepreveril pred vydaním exekučného titulu číselné parametre úveru, a prečo benevolentne a neodborne odflákol posudzovanie spotrebiteľského sporu. Povinný uvádza, že oprávnený koná v rozpore so zákonom a klame, pretože sa v zmluve odvoláva na Obchodný zákonník, a teda je vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva. Povinný poukazuje na to, že v súdnych spotrebiteľských sporoch je systematicky zaradované ustanovenie § 298 CSP a nasl. pre ochranu slabšej strany - spotrebiteľa, ktoré priamo ukladá súdu, aby v prípade určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, pričom súd neskúma naliehavosť právneho záujmu, keďže súd vychádza z § 3 ods.3, 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa povinného má spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky ani k následnému uplatneniu práv zo strany dodávateľa na plnenie vyplývajúce z neprijateľných podmienok. Povinný uvádza, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu, a taktiež, že dodávateľ vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu a od spotrebiteľa požaduje sankciu za porušenie zmluvných povinností, ktorá je v nepomere k jeho plneniu. Povinný je toho názoru, že ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne sformulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy meniť nemôže a tak ani nemení. Povinný má za to, že Okresný súd, jeho sudca a vyšší súdny úradník nadržávajú protistrane nielen potvrdením nezákonných finančných nárokov úžernického veriteľa, ale aj priznaním nárokov na trovy konania protistrane, ktorá bežne praktizuje nekalé obchodné praktiky voči spotrebiteľom a ktorá nezákonnými postupmi už pripravila o majetok tisícky ďalších spotrebiteľov v Slovenskej republike. Povinný odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnemu oprávnenému vzhľadom na jeho doteraz preukázané sociálne a finančné postavenie, ktoré mu spôsobil oprávnený svojimi nezákonnými aktivitami v súčinnosti s týmto súdom v jeho majetkový a finančný neprospech.

4. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/880/2024 zo dňa 13.08.2024 nevyjadril.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhej vety zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

12. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 18.04.2024, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník na podklade exekučných titulov – rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 09.11.2020, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021 a uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 10.12.2021, vydal dňa 29.04.2024 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom exekútorského úradu G. X, XXX XX E. B. E. F., IČO: 31 115 969. Dňa 13.05.2024 bol v zákonnej lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

13. V prvom rade bolo potrebné vyriešiť otázku, ako sa Okresný súd Trenčín vysporiadal s návrhom povinného na obnovu konania. Dňa 05.05.2025 bol Okresný súd Trenčín požiadaný o zaslanie rozhodnutia aj s príslušnou doložkou, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu žalovaného – povinného (A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E. F.) na obnovu konania 13Csp/19/2020. Dňa 07.05.2026 bolo súdu doručené uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/45/2024 zo dňa 08.11.2024 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoCsp/3/2025 zo dňa 30.04.2025. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/45/2024 zo dňa 08.11.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2025, bolo rozhodnuté o odmietnutí žaloby na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13Csp/19/2020. Voči predmetnému uzneseniu bolo podané odvolanie, o ktorom Krajský súd Trenčín uznesením sp. zn. 16CoCsp/3/2025 zo dňa 30.04.2025 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. V tej súvislosti súd uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo 04.06.2025.

14. Ako už súd spomenul vyššie, predmetné exekučné konanie sa vykonáva na podklade exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 09.11.2020, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021 a uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 10.12.2021.

15. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, Potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul.

17. Súd v danom prípade konštatuje, že nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov (rozsudkov Okresného súdu Trenčín), keďže exekučné tituly – rozsudky Okresného súdu Trenčín sú vydané sudcom, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučných titulov (rozsudkov Okresného súdu Trenčín) je exekučný súd viazaný a musí z nich vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo/1940/2008). K uvedenému súd poznamenáva, že neprijateľné zmluvné podmienky môže súd preskúmať v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku iba vtedy, ak je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom (napr. sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15. júna 2022) a teda exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmlouvou

18. Exekučné konanie je konaním vykonávacím, v ktorom súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnené mu právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. Inými slovami, exekučný súd nie je príslušný

skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu)vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali)sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že povinnými vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

19. Právoplatné súdne rozhodnutia (rozsudky Okresného súdu Trenčín) tak musí exekučný súd rešpektovať. V tomto konaní sú exekučnými titulmi aj rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 09.11.2020 vydaný sudcom, ktorý nadobudol vo výroku I. právoplatnosť dňa 26.11.2020 a vykonateľnosť dňa 21.12.2020, a taktiež rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021 (právoplatnosť dňa 11.08.2021, vykonateľnosť dňa 21.09.2021). Zjednocujúce stanovisko pléna Ústavného súdu SR, sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022 nie je možné v tejto exekučnej veci aplikovať, nakoľko predloženými exekučnými titulmi sú aj rozhodnutia vydané sudcom, a preto neboli naplnené predpoklady uvedené v zjednocujúcom stanovisku pléna Ústavného súdu SR, a teda v exekučnom konaní nie je možnosť opätovne skúmať právoplatné a vykonateľné exekučné tituly, ako aj zmluvné podmienky, ktoré už boli pred vydaním rozhodnutia preskúmané Okresným súdom.

20. V kontexte uvedeného a tvrdení povinného ako spotrebiteľa súd na podporu svojej argumentácie cituje vybrané časti odôvodnenia exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021.

21. Bod 23. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021. „Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola konkrétne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme hotovostného úveru. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Aj keď právny zástupca žalovanej namietal, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. – podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby; súd v tomto smere uvádza, že podľa zákona, účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy ide o náležitosť § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd preskúmaním zistil, že zmluva údaj o úrokovej sadzbe obsahuje, a to v bode 34, pričom táto sadzba je uplatňovaná počas celého obdobia existencie úverového vzťahu. Rovnako má súd za to, že zmluva obsahuje aj náležitosť označenú právnym zástupcom žalovanej ako náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. - všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019; súd v tomto smere uvádza, že podľa zákona, účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy ide o náležitosť § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd preskúmaním zistil, že zmluva údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov obsahuje, a to v bode 35. Čo sa týka vysloveného právneho názoru vo vyššie uvedenom rozsudku, tunajší súd sa s týmto názorom nestotožnil z dôvodu, že matematický výpočet, na základe ktorého dospel veriteľ k určitej výške RPMN nie je jednoduchým vzorcom, na základe ktorého by si vedel priemerný spotrebiteľ vypočítať výšku tohto RPMN, nakoľko ide o zložitejšiu matematickú operáciu, a preto jej neuviedenie podľa názoru súdu nemôže spôsobovať následok, ktorý vo svojom rozsudku uviedol Krajský súd v Prešove. Ak sa žalovaná v prejednávanej veci rozhodla pre úver od žalobcu napriek tomu, že výška RPMN jej úveru je 2 x vyššia ako priemerná hodnota RPMN, súd si dovoľí predpokladať, že jej názor vstúpiť do úverového vzťahu by uvedenie zložitého matematického výpočtu nemalo žiaden vplyv, pričom je tiež potrebné uviesť, že žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila správnosť tohto výpočtu.“

22. Bod 24. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021. „Žalovaná ďalej uviedla, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalobca ako veriteľ nepostupoval podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V tomto smere z predložených dôkazov vyplýva, že toto tvrdenie žalovanej sa nezakladá na pravde. Veriteľ si vyžiadal od žalovanej všetky relevantné doklady, ktoré uvádza predmetný zákon. Žalovaná uviedla, že „zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 14.100,- € došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení nebankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že ide o refinančný úver, ktorým dochádza k splateniu predchádzajúcich úverov od žalobcu je čiastočne pravdivý, ale v tomto smere súd uvádza, že bolo na rozhodnutí samotnej žalovanej, či nechá preveriť výšky zostatkov týchto úverov súdom alebo tieto výšky uznáva, má záujem ich zaplatiť, pričom využitím možnosti refinancovania úveru si zníži svoje splátkové zaťaženie. Súd rešpektuje rozhodnutie žalovanej, ktoré spočívalo v uznaní výšky jej úverových záväzkov voči svojim predchádzajúcim veriteľom (ktorými nie je len žalobca), uzavretím zmluvy o tomto refinančnom úvere, a je toho názoru, že ani z pozície súdu nemožno toto jej rozhodnutie obísť alebo spochybňovať. Následná zmena názoru žalovanej (že refinancované úvery sú bezúročné a bez poplatkov) po podaní žaloby zo strany žalobcu je podľa názoru účelová, keď do podania žaloby t.j. viac ako 3 roky od uzavretia úverového vzťahu nepodnikla žiadne právne kroky, ktoré jej právny systém v SR ponúka na ochranu jej práv ako spotrebiteľa. Preto je súd toho názoru, že v prejednávanej príhode žalobca ako veriteľ postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto následky spojené s konaním v rozpore s týmto ustanovením nastať nemohli. Žalovaná napriek týmto tvrdeniam o bezúrokovosti a bezpoplatkovosti úverov súdu nepredložila úverové zmluvy k tým úverom, ktoré mali byť úverom, posudzovaným v tomto konaní, splatené, ba naopak žiadala, aby súd preniesol jej dôkazné bremeno na žalobcu, čo súd nepovažuje ani za správne ani za spravodlivé, nakoľko žalovaná ako účastníčka zmluvy musí tieto zmluvy vlastniť, pričom vo svojom vyjadrení neuviedla ani dôvod, pre ktorý nie je možné, aby tieto zmluvy predložila ona. V tejto súvislosti je ešte nutné uviesť, že úvery, ktoré boli splatené týmto posudzovaným úverom, nie sú úvermi, poskytnutými iba žalobcom, ale aj inými veriteľmi (Profi Credit Slovakia, s.r.o. a Consumer Finance Holding, a.s.), a preto žalobca ani reálne by tieto zmluvy predložil nemohol.“

23. Bod 25. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 19.07.2021. „Súd v otázke prieskumu, či došlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonom, je v zmysle § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že podľa neho boli splnené obe podmienky, ktoré predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru.“

24. Keďže povinný vo svojej sťažnosti nešpecifikoval, ktorú náhradu trov konania oprávneného odmieta platiť, sudca sa vyjadrí k náhrade trov konania priznanej oprávnenému exekučným titulom – uznesením Okresným súdom Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 10.12.2021, k trovám konania oprávneného v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a náhrade trov konania oprávneného priznanej oprávnenému uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/880/2024 zo dňa 13.08.2024.

25. Exekučným titulom - uznesením Okresným súdom Trenčín sp. zn. 13Csp/19/2020 zo dňa 10.12.2021 bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť nahradiť oprávnenému (žalobcovi) trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 2 069,77 EUR titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Predmetné uznesenie Okresného súdu Trenčín nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2021 a vykonateľnosť dňa 02.01.2022, pričom spĺňa všetky náležitosti ustanovené Exekučným poriadkom. Obsahuje výrok, ktorým bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť nahradiť oprávnenému (žalobcovi) trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 2 069,77 EUR (bod 15. odôvodnenia tohto uznesenia) a je taktiež opatrené doložkou vykonateľnosti (bod. 16. odôvodnenia tohto uznesenia).

26. Prostredníctvom návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na trovy konania vo výške 298,97 EUR, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 25 EUR a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 273,97 EUR. Vyšší súdny úradník ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či si oprávnený trovy právneho zastúpenia uplatnil v správnej výške. Po preskúmaní trov právneho zastúpenia oprávneného dospel k právnemu záveru, že oprávnený

si trovy právneho zastúpenia v súvislosti s podaným návrhom na vykonanie exekúcie vyčíslil v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku a Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vymáhaného plnenia t.j. istiny vo výške 5 787,39 EUR predstavuje po prepočítaní výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní sumu 273,97 EUR (200,85 EUR + 2 x 13,73 EUR + 20 % DPH), teda sumu, ktorú si aj oprávnený uplatnil v časti „F) Trovy exekúcie - oprávnený“ kolónke „Trovy právneho zastúpenia (vrátane DPH)“. Na margo zaplateného súdneho poplatku súd poznamenáva, že v danom prípade neboli naplnené podmienky na to, aby bol oprávnený oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 25 EUR.

27. Čo sa týka náhrady trov konania vo výške 136,98 EUR priznanej oprávnenému uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/880/2024 zo dňa 13.08.2024, ktoré povinný napadol sťažnosťou, sudca konštatuje, že vyšší súdny úradník postupoval zákonne, keď vo výroku II. priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v uvedenej výške. Keďže vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, postupoval v súlade s Exekučným poriadkom a CSP, keď priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s týmto návrhom. Sudca zároveň uvádza, že vyšší súdny úradník správne vychádzal z toho, že trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s Exekučným poriadkom a Vyhláškou č. 655/2004 Z. z. (100,42 EUR + 13,73 EUR + 20 % = 136,98 EUR).

28. Podľa 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

30. Na záver súd dodáva, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

31. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované právne predpisy dospel sudca k záveru, že neboli zistené dôvody na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník preto rozhodol správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 136,98 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).